738/05

Den 7. december 2005 blev i sag nr. 66.624:

xxxxxxxx xxxxxxx
xxxx xxxxx xxxxx xxxxxx xx xxxx xxx

xxxxxxxxxx x
xxxxxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad efter et ulykkestilfælde i november 1999. Klageren påstår desuden selskabet tilpligtet at udbetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

I forbindelse med indstigning i et tog faldt klageren ned mellem toget og perronen og beskadigede sin nakke og venstre arm.

Efter indhentelse af erklæring fra speciallæge i neurologi fastsatte selskabet klagerens méngrad til 12 %.

Af speciallægeerklæringen dateret den 18/3 2001 fremgår bl.a.:

> "Den 2.5.99 faldt hun i forbindelse med påstigning af tog på K. Banegård ned mellem toget og perronen, således at hun kom til at hænge i en abduceret venstre arm, der fik fat i det nederste trin på toget ved indgangen, således at hun fik hele sin vægt holdt oppe af hendes abduceret venstre arm. Hun havde hudafskrabninger på venstre ben og havde smerter i hele venstre side af kroppen, smerter i venstre arm og straks nakke-

smerter og hovedpine. Hun har lige siden haft problemer med nakkesmerter, hovedpine og betydelige smerter i venstre arm af jagende, stikkende karakter ud i de tre midterste fingre.

Røntgen af columna cervicalis har vist helt normale forhold.

Hun har gået til langvarig behandling hos fysioterapeut uden væsentlig ændring i tilstanden.

...

Hun klager nu over daglig trykkende nakke-hovedpine. Hovedpinen er konstant tilstede. Den kompromitterer nattesøvnen og hun må ud og gå på gulvet en 5-6 gange om natten. Hun føler sig træt om dagen og føler at hun har svært ved at koncentrere sig. Der er ingen synsgener og ingen tinnitusgener og hun føler sig ikke svimmel.

...

Objektivt findes betydelig ømhed af nakkefæsterne og den paravertebrale muskulatur cervikalt. Desuden ømhed af processus spinosi midtcervikalt. Nedsat bevægelighed i columna cervicalis. Der er ingen refleksforstyrrelser eller pareser i venstre arm, men let dysæstesi sv. t. venstre håndryg. Da undersøgte lige siden skaden har haft smerter ud i venstre arm sv. t. de midterste tre fingre synes jeg ikke helt, at man kan udelukke, at der kunne foreligge en traumatisk prolaps, hvorfor jeg vil forslå, at der bliver udført MR-scanning af columna cervicalis. Men den mest sandsynlige smertemekanisme er, at undersøgte ved faldet fik et kraftigt træk i plexus brachialis i venstre arm og således har haft neurogene smerter ud i armen siden, som udtryk for en lettere plexus brachials læsion.

Hendes gener fra nakken og hovedpine minder om de gener, der ses ved et whiplashtraume og selv om mekanisme jo er noget anderledes end ved et sædvanligt whiplashtraume, er det sandsynligt at undersøgte i forbindelse med faldet, fik et kraftigt fleksions-ekstensionstraume i columna cervicalis. Opfatter således hendes gener som en følge af en distorsion i columna cervicalis og traktionsbetinget plexuslæsion i venstre arm i forbindelse med faldet."

Af resultatet fra den efterfølgende MR-scanning fremgår bl.a.:

"Der ses normale krumninger i cervikal columna. Disci har et normalt vandindhold. Der er kun ganske små protrusioner på disci svarende til C4/5 og C6/7. Der er gode plads-

forhold i spinalkanalen, medulla er fuldstændig normal. På de aksiale snit ses normale rodkanaler med gode pladsforhold. Paravertebralt er der ingen forandringer, og når man følger plexus brachialis på venstre side ses heller ikke her nogen patologiske signalforandringer eller cystiske kaviteter i relation til forløbet af nerverne. Der er heller ingen tegn på muskulær læsion."

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at forhøje erstatningen. Til støtte herfor henviser klageren til, at hendes helbredssituation til stadighed er blevet forværret. Således anfører klageren bl.a.:

"Jeg kæmper en daglig kamp for at bevare/klare mit arbejde, hvilket er meget svært og ofte bevirker, at jeg må sygemelde mig officielt og ofte tage en feriedag/flexdag for at skjule over for min arbejdsgiver, at jeg ikke er i stand til at møde på job.

Jeg har igennem årene siden min skade indtraf brugt mange penge på fysioterapeutbehandlinger, desværre uden det har haft den store effekt.

Min mand må de flest dage hjælpe mig ud af sengen, i bad og i tøj og sommetider er jeg ikke i stand til at føre en gaffel/ske op til munden og må derfor også mades.

Som min læge også beskriver er mine smerter i venstre arm øget.
Jeg har konstante snurrende/sovende fornemmelser ud i venstre arm og de 3 midterste fingre.
Jeg døjer meget med hovedpine og har store spændinger og smerter i nakken.
Alle disse symptomer er væsentlig forøget og jeg har derfor svært ved at se, at forsikringsselskabet kan undlade at genoptage min sag og samtidig føler jeg, at jeg bliver straffet fordi jeg trods mine store gener stadig kæmper for at bevare mit arbejde."

Selskabet har over for nævnet fastholdt den fastsatte méngrad på 12 %. Således anfører selskabet i skrivelse af 23/5 2005 bl.a.:

"Forklaringen er, at der er tale om en atypisk skademekaniske, og på grund af generes karakter vurderer Topdanmarks læge, at skaden kan sammenlignes med følger efter en

whiplashpåvirkning, som efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel side 18 ligger mellem 10-15 %.

...

Vi fastholder, at invaliditetsgraden (varigt mén) som følge af uheldet den 2. maj 1999 kan vurderes til 12 %. Vi kan derfor ikke udbetale yderligere erstatning til M.H. Hun har hos os (tidligere Danica) tegnet en ulykkesforsikring, som dækker erstatning for varigt mén. Forsikringen dækker ikke erstatning for tab af erhvervsevnen eller tabt arbejdsfortjeneste."

Det fremgår desuden af sagen, at selskabet ved skrivelse af 9/8 2001 tilbød klageren, at hun mod betaling af halvdelen af gebyret kunne få sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Selskabet hørte ikke fra klageren igen, før hun ved skrivelse af 19/11 2004 anmodede om genoptagelse af sagen.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til udbetaling i tilfælde af invaliditet som følge af et ulykkestilfælde.

...

Invaliditetsgraden fastsættes efter en af Sikringsstyrelsen, Arbejdsskadeforsikringen, udarbejdet tabel (méntabel 1985). Fastsættelsen sker uden hensyntagen til forsikredes erhverv."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet - henset til de lægelige oplysninger - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til 12 %. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering, som ikke tager hensyn til de gener og begrænsninger, den skadelidte til dagligt oplever som følge af skaden.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen (tidl. Sikringsstyrelsen), men nævnet finder, at en méngrad på mere end 12 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for varigt mén. Herefter, og da forsikringen ikke yder erstatning ved tabt arbejdsfortjeneste,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson